

Premišluj ta teden .
globokost in resničnost sle-
dečih rekov, citatov in gesel:
„Kdor zaničuje se sam, podlaga
je tujičevi peti.“
„Sloga jači, nesloga tlači.“
„Odprti srce, odprti roke, otiraj
bratovske solze!“
„Ni vse zlato, kar se sveti!“
„Svoji k svojim!“
„Kmet je steber države.“
„Vera v Boga in narodna sloga!“

Sloga

Letnik 11
Štev. 3

Uredništvo in upravnništvo Ptui, Panonska ulica 5.
Rokopisi se ne vračajo.
Letna predplačilna znaša Din 28°. Ček. račun 16.089

PTUJ, 23. januarja 1932

Cena oglasom: Po ceniku odn. po dogovoru.
Cena malim oglasom: Vsaka beseda Din 1° in —50.
Večkratne objave po dogovoru.

R. B.

Možgani Evrope v razkroju?

Medtem, ko smo dosedaj razpravljali o gospodarskih težavah pri nas v ožji domovini iz najrazličnejših vidikov, upoštevajoč tegobe kmeta, ki je krušni oče oz. hranilec države, upoštevajoč bedo delavca, ki je kmetu in obrtniku desna roka, bi pač bili silno enostranski, ako se ne bi razgledali malo po širnem svetu, kako je drugod.

Poglejmo najprej Avstrijo!

Avstrija, po zaslugi svojih zavoditeljev iz mračne dobe velmožnih Habsburžanov, skrčena na ozemlje, ob katero butajo politični valovi štirih držav, preživlja krizo, kakor druge državne enote v Evropi po pravilu „vsak sam ve, kje ga čevlji žuli.“ Avstrijci, kolikor jih je merodajnih državljanov („pristnih“) so sila operetno razpoloženi, kar nam priča nedavni puč, podoben razboritemu nastopu slovenskih fantov dveh sosednjih vasi, kadar se dodobra nalokajo „slovite“ šmarnice in potem ne vedo, kaj delajo... Priprosta prisposoda, a točna zares, oz. nazorna za človeka, ki nima prilike, se baviti z veliko politiko širom sveta. — Neki prijatelj pisca teh vrstic, Avstrijec, navdušen politični delavec, ki je bil lansko leto na shodih, kjer so „pobijali“ krizo, tepen ravno 36 krat (t.j. 3krat na mesec!) in to prav pošteno, pravi: „Nobel geht die Welt zu grund!“ Pod „Welt“ (svet) si misli šved — Avstrijo, obljubljen deželni tistih slepcev, ki ne vedo, da je tam recept za rešitev krize sledeči:

1. Ker nimamo narodnostnih sovražnikov (Korošce smo že pohrustali), se bijmo med seboj!
2. To se mora izvajati vsako nedeljo in praznik!
3. Stisnimo trebušne jermene, pa bo šlo...
4. Izženimo vse tujce, ki nam odjedajo domači kruh! —
5. Svojih dolgov kratkomalo ne plačamo — nikomur!
6. Tihotapstvo se sploh ne sme kaznovati, ponarejevalci denarja so narodni junaki, takisto vsi, ki se puntajo...

In res ne čutijo preveč — krize, ker imajo povsem druge probleme. — Takšen je približno recept rešitve iz avstrijske krize, ki nam je razumljiva, če pomislimo, da ljudje v danem momentu v času najhujše napetosti postanejo ne-le našilni, ampak celo krvoločni, kakor v žalostnih časih Kajrove drame, ko je brat bratu segel po življenju. — Po mojem skromnem mnenju je prav smešno kriviti takozvano „svetovno krizo“ vsega zla. Ta „svetovna kriza“ je za pametnega človeka puhla fraza, ogaben izrodek možganov špekulantov, krilatca vseh gospodarskih lenuhov cele Evrope; kajti le vodilni

Znamenitosti doma in po svetu.

Seja mestnega sveta.

PTUJ, 22. I. — Sinoči se je vršila v mestni posvetovalnici seja občinskega odbora, na kateri se je rešilo mnogo perečih vprašanj. Mimo običaja, ki je vpe-ljan v vseh večjih mestih kjer izhajajo časopisi niso bili zastopniki tiska o isti obveščeni. Sele naknadno smo za isto tudi mi izvedeli. Ker smo si zadnjič dovolili odkrito besedo radi najemnin v občinskih hišah, se je v tajni seji razvila o teh „napadih“ prav živahna debata, katero pa mi zaključujemo javno z izjavo: Marsikaj gnilega smo iz obzirnosti zamolčali, dobre sklepe pa pohvalili. Ker je časopis javna tribuna, je pač jasno, da morajo merodajni prizadeži činitelji javno glasilo obveščati o svojih ukrepih, da ne bo neljube kritike od „nepoučene strani.“

Vidno naraščanje cen živini.

Iz poročila zadnjega živinskega sejma posnemamo, da je bilo vsega prig-nanih na trg 345 komadov živine 152 krav, 45 telic, 81 volov in juncev, 16 bi-

gospodarstveniki posameznih držav so neposredni krivci sedanje krize, kakor pravi slavni publicist Jules Sauerwein, ki je prišel zopet v našo prestolico kot vedno nam mili gost.

In prav ima globokovidni pisatelj, ki je bil dosedaj gost malodane vseh vodilnih osebnosti in vladarjev sveta; kajti menda veste, da se na svetu ne samo dovolj, ampak še „preveč“ producira za življenske potrebščine. Dokaz: Slike in poročila iz Amerike, kjer so prevelike množine bombaža, sladkorja, kave in raznih žitaric uničili samo zato, da karteli (ta hudičeva iznajdba) dobijo s „stabilizacijo“ cen večji dobiček. Tem napuhnjencem, ki kopčijo milijarde, iz-žetih iz ljudskih žuljev ni mar za svetovno krizo, ki so jo sami zakrivali. — Ni pa nam treba hoditi po vzgledu v Ameriko, ker imamo istih doma dovolj. Naša, na vseh mogočih dobrinah bogata kraljevina tuguje radi istega zla. Ali nimamo živinoreje, radi katere nas zavidajo vsi sosedje? Imamo jo, ali vnovčiti je ne znamo! Imamo domorodna podjetja, osnovana z velikimi žrtvami, varčevanjem, s skrbjo in borbami; podjetja, ki lahko tekmujejo z inozemstvom in vendar — se najdejo slepci, ki dajejo tujini prednost. Drastične slučaje bomo navedli v posebnem članku kot odmev na naša izvajanja v zadnji številki. — Famosni „žitni monopol“, o katerem svojčas nismo smeli pisati, se je pokazal kot silno ponesrečena poteza. Vsi narod-

kov in 48 konjev. Prodalo se je vsega 151 komadov po cen: krave Din 1.25 do 4., telice Din 3., do 5., voli 2.75 do 6.,dinarjev, biki Din 2.50 do 4.50 za kg žive teže. Konji so se držali v ceni od Din 500 do 2.500 dinarjev. Od 134 prig-nanih svinj je bilo prodanih 67 komadov po lepi ceni: mastne po Din 7 do 8., polmastne 5.50 do 6.50.,dinarjev. — Kmetje, ki so predčasno in zasilno iz obupa klaljali pa radi potrebe prodajali svojo živino, so v veliki nepriliki, ker cene živini hvalabogu vidno rastejo. Potreben nakup manjkajoče živine bo spomladi pokazal velike težave.

500 deklet je prodal!

V Bukarešti so aretirali nekega domačina, ki se je izdajal za Egipčana, ko je ravno hotel zopet dve dekleti od-peljati. Dognali so, da je zadnja leta prodal nič manj ko 500 deklet v razne ordele v Egiptu in bližnjem vzhodu.

ni poslanci so zadevo vzeli v roke in je po zadnjih poročilih upati, da bo akcija za zakonito ukinitve žitnega monopolu uspela na celi črti. V državi, kakor je naša ne bi bilo treba govoriti o brezposelnosti, o gladujočih in naravnih tudi ne o — pomožnih akcijah, ako bi bilo manj sebičnosti in napuha, več zaupanja, več ljubezni, več vzajemnosti ter manj — govoričenja. Kaj nam pomagajo superlativi tujih fraz o krizi, ko mirno lomimo svoje hrbtenice pred velmožnimi, od krivic in ljudskih žuljev napihnjnimi trebuhi voditeljev — kartelov. Ker le-teh ubiti ne moremo, niti zmanjšati njih vpliva, storimo isto!

„Več vzajemnosti!“ sem že večkrat zaklical. Kaj je to „vzajemnost“? To je tisto lepilo, ki veže kartele, o katerih je zadnjič naš prijatelj Konrad Znunderl, sam proizvednik kmečkih produktov, v borbi za obstanek izkušeni vrtnar, lastnik revnega, s trudom pridobljenega domeka prav lepo in nazorno povedal v uvodniku. — Da, več duha vzajemnosti, medsebojnega zaupanja je treba in širokogrudnosti ter stanovske zavesti! Kmet, ti hraniš mesto, zato se tudi ti „karteliraj“ v zadržgah in justificiraj (gospodarsko namreč) vse mešetarje, ve-ržnike in prekupce s tvojim trudnim življenjem, prekupce s pridelki tvojih žuljev, skrbi in brig za številno družino!

„Karteliraj“ se kmet tudi v pogledu duševnega življenja s tem, rta verjameš samo onim, ki zadenejo bolečo struno tvoje duše, a krive preroke naženi čez

drn in strn. — Karteli so moč in kdor je gospodarsko močen, lahko — zapo-veduje. —

Cene živini rastejo! — Iz obupa prodajati pod ceno je gospodarski samomor! Sejmska poročila zadnjih dni izkazujejo viden porast cen. Imejte potrpljenje in počakajte ter mislite, kaj bo, če po zimi izgine zadnji rep iz hleva!

Tako je torej pri nas. Seveda, bi o tem vprašanju mogli napisati knjigo, a se bomo omejili le na najbolj pereče za-zadeve na uvodnem mestu lista. —

Vzemimo sosedno Romunijo! Tam je tako izobilje karteliranega žita, da žetev deloma propada in vendar je ta država tudi udarjena z legijami brezposelnih, gladujočih in zmrzujočih. —

Nekateri modrujejo, da je ta kriza finančne prirode in ima svojo podlago v pomanjkanju mednarodnih plačilnih sredstev, a to je samo čisto kreditno vprašanje, ne pa vzrok krize.

Ljudje si premalo zaupajo, a tudi zaupanja vase ne razumejo vzbuditi. Pa ta pojav se ne opazuje samo v gotovih narodnih enotah, ampak — med državnimi enotami!

Poglejmo Francijo! Ljudje ne zaupajo svojih prihrankov domačim podjetjem ter zbirajo raje zlato zaklade, ki jim ne donajajo nobene koristi, pač pa služijo drugim interesom.

Pod vtisom splošnega nezaupanja se je v Nemčiji in Franciji razvilo sovražstvo in s'rah pred pravo duševnostjo. To pa so znaki duševne bolehnosti cele Evrope: Hitler, reparacije, bankrotni fašizem, habsburške operetne avanture, grmenje na Vshodu, brezplodne konference, rusko tipanje po evropskem kaosu (zmešnjavi) in pri nas premalo jugoslovanskega ponosa in žilavosti iz dedščine — Kraljeviča Marka in Črne-ga Jurija!

♦♦♦♦

Zlo kartelov.

Ugledni svetovni listi, tudi nekateri domači vodilni dnevnikarji so med vse-splošno debato zadeli povsem pravi vzrok takozvane „svetovne krize“. To so karteli, o katerih smo že v zadnji številki govorili, omenjajoč pivovarniški kartel, ki je spravil v Sloveniji vse hmeljarje na kant. Danes prinašamo dva tipična slučaja, posneta iz tujega časopis-ja. Oba govorita več, kakor dolgovezni članki in mukotrpana modrovanja.

Cujte! —

Na sramotni oder izkoriščevalcev celokupnega človeštva spadajo karteli, oz. njih vodje. Presodite sami! —

Dunajski kemik-dr. Ringer je izumil šibico katera se da okoli 600krat vžgati, prej ko postane neporabna. To od-govarja ravno 10 škatlicam naših običajnih šibic. Ko je pa hotel dati ta izum patentirati, je nastopil kartel za izdelovanje šibic, kateri uživa od vsake nezna-tnne šibice svoj dobiček, proti temu; s pomočjo denarja je dognal tajnosti iz-najdbe pri patentnem uradu in je one-

Čuk piše in riše...

„Oberčukovo“ poročilo.

Zelo se je razmnožil čukovski rod. Zadnjič se je predstavilo javnosti nekaj novih sodelavcev, danes pa — čto drugih. Celó slikarji, oz. risarji so med njimi, kakor vidite. Za „fašenk“ ta čas — presneto se spodobi, da tudi par slik objavimo. Nekaj poročil je moralo odpasti za vedno, nekaj pa samo začasno. Danes so prišla najvažnejša poročila na vrsto. Enega svojih novih pomočnikov — „Michela“ — sem moral poslati na Hitlerjev poziv v Avstrijo. S seboj je vzel — cigán zvití dvé sovici. Kakor hitro se vrne, bo podal izčrpano poročilo o „Hacken kreuzlerjih“. — Čukeca „Bimbo“ sem poslal na izrecno prošnjo v Rim k Mussoliniju s posebno misijo. Čuk „Kolfokter“ je odletel kot vojni poročevalec na rusko-japonsko-kitajsko bojišče. S seboj je vzel še tri tovariše in štiri tovarišice. — Vrbanjski čuk se mi je zamotal nekje, pa sem moral poslati svojega tajnika k sv. Urbanu. Boste brali o njem, kakor o drugih. —

Budinski čukee

najmlajši sin pripoveduje kratko: Jój kako veselo se ženijo pri nas! Toliko je tekme, atek, da ne veš, kdo je ženin in nevesta. Je namreč več te robe. Kratka krila (stara moda — prismuknjena, s sveta spravljena) se sukajo in smukajo. Purani se žrtvujejo, litri se spraznujejo, obljube se kujejo in tako naprej. Srčne zadeve so pač zelo krvava stvar in čukec, ki je zadnjič bil v restavraciji, ne ve prav nič o tem, kdo katero ljubi, katera koga snubi, četudi padajo poljubi na desno in na levo. Tu ni krize. Še vojak se smeje, ker ga greje bližina nje, ki je — vročina zanj in sanja sanj... Ako pa posredi je denar, — če ga imaš, boš ti vladar. —

Ptujski čuk poroča,

da je levo od mosta na poti k staremu „Badhaus-u“ na drevo pribit napis — : „Nasip smeti prepovedan.“ Svoječasni župan (bogvekaterj) ni razumel slovenščine, ker sicer bi dal „namalati“: „Odlagati smeti na tem mestu je — zabranjeno. Ker pa prepovedan sad diši pa si pogledite — čistiti purgarji, da je baš na tem mestu največ kupov smeti in pepela, vsakemu tujcu

v „prijazen“ pozdrav. Čuk misli, da je treba odstraniti „entweder“ napis, ali pa — prepovedane smeti...

Kako pa se Ptujčan, ki se boji pohorskega snega in prehlada, doma trenira v smučanju pa je hudomušni čukec narisal, kakor kaže sledeča slika:

Z omare, kjer seva višinsko solnce bo skočil v polnem smučarskem dresu na — posteljo. Za slučaj, da si ob pernicah polomi svoje nežne kosti, ima rešilno postajo v bližini...

Ptujski steklarji so rešeni krize. Zato skrbe Hajdinčani, Stojnčani in tudi Ptujčanji v obilni meri. Na Hajdini in drugod so okna že zalepljena z lepenko, a nikogar ni, ki bi čuku dal zastopstvo za prodajo šip in steklenic proti krščanski proviziji. Do „fašenka“ bo velik promet, zato: pozor — steklarji, da ne zamudite konjunktura! —

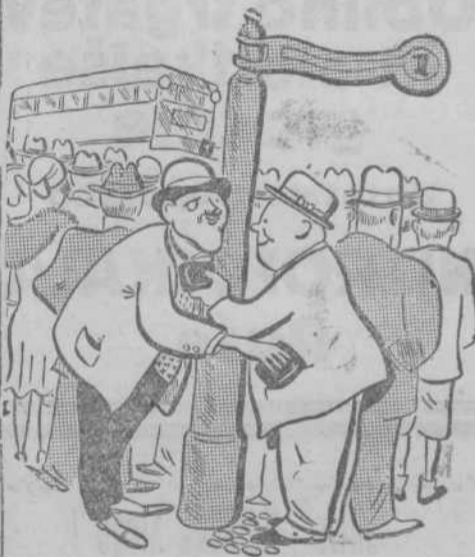
Ko sem zadnjič sfrčal proti Sv. Vidu, sem naletel na „krumpastega“ človeka, ki ni hotel „Narodne Sloge“ dostaviti naročnikom. Piknil sem ga s kljunom v čelo in odletel proti Ljubljani, da se „pobaram“ za njegovo službo.

Obenem sem enak raport ponesel s seboj o boljšanskem pismonoši, katerega menda muči še stari revmatizem. Bog daj njegovim kostem zdravja!

Mariborski čuk modruje:

Bivši šef mariborskega zrakoplovnega prometa se srenorad vozi z avtomobilom. Tokrat je ni zaletel v žično ograjo pa tudi se ni kopal v Dravi, ampak je na Tržaški cesti doživel čudovito zasledovanje: Pneumatika in njeno črevo sta se vlekla za njimi, a z voza je skočila pred kasarno brhka deklica, ki se ni hotela voziti s tremi kolesi. — Na stvari je samo važna ugotovitev, da so se cestni pasanu čudili, kaj strasnega letu za avtomobilom, ki šepa. —

V naslednjem pošilja isti čuk sliko dveh mariborskih žeparjev, kakor jo vidite tu:

Pl. Svedrovič je baronu Vitrihu izmaknil v gnječi — listico, baron Vitrin pa g. pl. Svedroviču. Kot šondna tovariša sta se kmalu pobotafa...: Vsakemu svoje in mirna Bosna!

Kakor sem zvedel, ima mariborski „aeroklub“ (prosim pravilno staviti, škratru zvezatu roke radi matrice „m“ ki večkrat neumnož i povzročá! — monopol na — zrakoplovstvo, ki je silno razvito. Prijavi se je človek brez naslova „dr.“ spredaj z uacrtom, da poyzdigne mariborsko zrakoplovstvo tudi vertikalno ce treba. Pa je prišla vmes tista „favšija“, ki je naša najlepša čednost slovenska... — Pa bo Starčič kljub temu startal brez dovoljenja zrakoplovne monopolske uprave v Mariboru. Več drugič o tem, gg. Koza-murniki! —

Ormoški čuk

pa je narisal prav spretno sledečo sliko, ki predstavlja — saj veste koga...

Gospod, ki je prišel v Ormož, je na cesti opozoril narodno damo na „nekaj važnega“. Na vprašanje gospe, kaj je tako važno, se je odrezal gospod: „Na sebe sem vas hotel opozoriti.“

Središki tovariš

se je prehladil, odkar se je — včuknil. Ni čudno pri takem vremenu. Obljubil je pismo, pa ga pošta še ni prinesla. Dobro zdravje betežnemu tovarišu! —

Ljutomerski tovariš

se je opravičil, da bo prihodnjč povedal cel koš „hecov“. Zdaj je bil radi večnih koljn in gostij ter podobnih poslov prav močno zaposlen. — Živnozdravnik mu je predpisal „Antiklerofom“. — Sočutje!

Rogozniški čuk

pa pesnikuje: „Na Rogozni je dosti mlinarjev, posebno pa pardona nima ta — dva Tona. Eden „pajtl“ ma preredki, posebno, če so kaki svetki, da se mela razkadi tak, da v žakli pol falá. — Včasih gospodinjo jeza prime, da bi v žakelj ga zavila (mlinarja) in otapala krog sebe z njim, da bi od plev se delat dim. — Četudi v mlinih zdaj je kriza, včuknula bo tebe Mjzka, Kata, Liza — da pomnil ti boš in tvoj mlinski kamen: „Z ženskami ne svadi se, pa — Amen! —

A. Stražar:

Zatajeni sin.

Pripoved iz časa tlačanstva.

(Osma nadaljevanje.)

Take sramote še ni doživel. Vendar mu je bilo življenje ljubše — kakor pa se kar nenadno posloviti od sveta, kjer se mu je predobro godilo. Bil je voljan izpolniti Dondeževe ukaze.

Kmalu sta se vrnila nazaj oskrbnik in njegov neljubi spremljevalec.

Ko je Dondež prejel zlatnike je vzel vse odvezati.

Pa še eno jim je zagodel. „No sedaj pa le pojdite! — (kar peš enkrat! —

Saj morajo tlačani vedno hoditi peš. — Oni so pri meni v večji veljavi kakor graščaki! Graščinski konji so lepi, naj se enkrat postavimo žnjimi tudi mi — rokovnjači.

Tako so morali ošabni „graščinci“ iti peš...

Na prostranem sadnem vrtu pri Zlatarju so imeli tisti dan cefo gostijo.

Brhka Angelica se je kajpak vedno sukala okrog Peterčka, a ostali rokovnjači so se tudi prijateljsko bratili s tlačani.

Na večer je k tem veselim ljudem prišel še veselí godec Drnulček.

Na svoje citre je igral zelo poskočne, — posebno še brhkima mladcema: Peterčku in Angelici.

„To vam še pravim: kar svatba mora biti, svatba!“

Pa veseli Peterček odgovori godcu: „Striček moj ljubi, to še bode — a še jednega graščaka moram ugnati v kozji rog!“

(Konec četrtega poglavja).

PETO POGlavJE.

Ljubi moj sin, kam si ti zašel? — Mamca moja, tega je kriva vaša nesreča.

Odkar je tako nenadno izginil Peterček z doma, je minulo že nad tri leta. Veliko noči pa tudi dni je pretakala

solze ljubeča mati za svojim pobeglim sinom.

Se hušše pa je bilo Miciki potem, ko je slišala od tega al onega, da je videl njenega sina v rokovnjaški družbi. Kajpak, da mati ni mogla tega verjeti, da bi njen sin zašel tako daleč. Šele, ko je njen mož, ki je bil na kupčiji, tudi v Podstranj zvedel, da se je Peterček seznanil z Zlatarjevo Angelico v takih in takih okoliščinah, je to verjela mati.

Cele dneve je premišljevala Mjzika, kaj bi storila, — a naposled jo je — le pogodila!

Neke nedelje se odpravi na pot k Angelici!

Brhka deklica je sedela kraj hiše na klopici, ko je prišla do nje Micika.

Vsa je zarudela v lepa lica, da je bila kot cvetoči mak, ko jo je vprašala neznanka: „Kje je Zlatarjeva Angelica, bi rada žnjo nekaj važnega govorila.“

„Kaj bi radi Angelici?“ vpraša ona vsa razburjena.

Neznanka se vsede k njej pa znova

začne:

„Dekle, to veš, ko bi ne imela take važnosti, bi ne hodila cele tri ure daleč poizvedovat.“

„A kaj bi radi Angelici?“

„Tega ne povem drugemu, kot samo njej!“

„Mamica, ali tetka kar ste že, kar govorite — jaz sem Angelica!“

Micika vstane; jo objame, pa vsa v razburjenju spregovori:

„Angelica! Angelica! Vidim te, da si dobro dekle — sedaj imam upanje, da boš ti rešila mojega sina, — tvojega ljubega fanta Peterčka. Lepo te prosim: Reši mi ga, meni in sebi, — saj veš pri kakih ljudeh je...“

Pri teh besedah vstane tudi Angelica ter vsa ginjena objame mater izvoljenca in spregovori:

„Mati, oh mati! Sreča za nas vse tri, da ste prišli ravno danes. Kajti že čez par ur boste videli Peterčka!“

Pojdite z menoj!

Pa sta odšli v hišo.

(Dalje prihodnjč.)

Senzacija! Zanimiva knjiga!

Zanimiva knjižica, brez katere naj bi ne bil nobeden inteligent in poznavalec ptujske okolice in njene pestre zgodovine, je izšla. Pisana je poljudnem jeziku in lahko razumljiva vsakomur. Dobi jo po pošti vsak odrasel človek, ki pošlje na Ptujsko tiskarno 5 din. v veljavnih pisemskih znamkah. Denarja ne pošiljati! Ker se je bati, da bi zaloga res zanimive knjige pošla, se hitro pobrigajte z naročilom. Opozarjamo, da knjižica ni za otroke, ki značilnih zgodovinskih podatkov ne bi pravilno razumeli. Znamke (Din 5) je poslati do konca januarja z navedbo natančnega naslova, nakar se bodo knjižice pod ovojem dostavile takoj vsakemu naročniku iste poštnine prosto.

Naročniki pozor!

Prosimo vse one p.n. naročnike, ki so v zaostanku z naročnino, da isto nemudoma poravnajo, ker le na ta način bomo v stanu, naš list vzdrževati in ga tudi redno dostavljati. — Vse one pa, ki so naročnino že poravnali, prosimo, da si poštne položnice shranijo in jih porabijo prihodnjic. —

Uprava.

Obilno trgategv in sladkejše grozdje

dosežete z uporabo

NITROFOSKALA Ruše.

Širite „Narodno Slogo“!

Kdor oglašuje, napreduje!

PREJE
~~240~~

SEDAJ
192-

TIVAR
DOMAČI IZDELEK

VSE OBLEKE
NAŠIH PRODAJALNAH
DO 6 FEBRUARJA
**ZA 20%
CENEJE!**

Autošpedicija

PTUJ

—Gostilna Zupančič—

Franc Simonič

vozi in prevzame za prevoz vsakovrstno blago dnevno
Ptuj—Maribor in obratno. Cene solidne, postrežba točna!

Konec tarnanja o krizi v praščereji!

Ceno praščem odločuje:

Previdna reja, t.j. da se zredijo
in ne obolijo!

To dosežete, ako dodenete k krmi
vsaj dvakrat tedensko oblastveno
preizkušeni

„MASTELIN“

ki se dobi v vseh trgovinah po
Din 3.— in 6.—.

Kjer tega ni, pišite na glavno zalogo
A. KOSEC — Maribor, Tezno.

V Ptujju se dobi „Mastelin“
v trgovini

ARTENJAK & SCHOSTERITSCH.

Spalnica

obstoječa iz 2 postelj, 2 omar za obleko, 2 nočnih omaric — je poceni na prodaj. — Vprašati v kavarni „Evropa.“ —

MARK TWAIN.

najslovičejši ameriški humorist je moralnekoč radi razžaljenja nekega gospoda, kateri ni razumel njegovih dvoreznih dvotipov za 14 dni v — zapor. Ko je po odsluženju kazni zapustil zapor, ga prve minute sreča eden njegovih tovarišev, kateri ga takoj povpraša, kako se mu je godilo za rešetkami in kakšne vtise je odnesel na svobodo. Mirnodušni Mark Twain pa odvrne prijatelju: „Veš kaj dragec? če se človek v zaporu malo bolj ogleda na vse strani, mora takoj na žalost opaziti, da je tudi tam dosti barab in lopovov.“ —

Natančno hoče vedeti.

Janez: „Nace, poglej tvoje kure, že zopet so na mojem vrtu“.

Nace: „Je menda tudi kak petelin vmes?“

Stanko v trgovini: „Kaj ta pun'ka majč-kna stane 250 dinarjev? Saj ni mogoče, ker je vendar živ otrok cenejši!“

Prodajalec: — je že res — Pa produkcija je v krizi! —

TIVAR-obleke

samoprodaja

V. RIBIČ — PTUJ

Kam se obrnem naj,
če hočem dobro kavo, čaj, —
čokolado, limonado
in prigrizek za naslado?
Radio veselo tukaj svira,
tu meščan in kmet se zbira!

I.ŠTUHEC

PTUJ

PANONSKA ULICA

ŠIRITE
NARODNO
SLOGO

Kdor oglašuje napreduje!